

1886-11-29

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Posilippa

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 22

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Roskilde d 8 maj d 9/11 1886.

Kjære Frøster!

Du kan tro jeg blev glad over dit brev til min fødselsdag, og Agnete blev det da også. I morges den 18de gik vi her ned på Strandbredden i det dejligste solskin og læste det og alle de andre der var kommet. Jeg tror næsten vi var aller glædest for dit, skønt moderens også var godt. Du glæder dig til vi kommer hjem, det er meget sødt rart at du gør det.

Nu begynder jeg næsten at længes efter Danmark og jer alle, men jeg gør det måske mere i denne tid, end jeg vil gøre senere hen på vinteren i Rom, når jeg er kommen rigtig i arbejde igen.

Her ned her jeg følt, at vi har mange gode venner, men jeg har også følt, at de er langt borte, og nu er jeg lidt træt af det, og kan glæde mig siden til den hyggelige fred hjemme, hos jer alle og i vort eget hjem, vi kan

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Sidde og glæde os sammen, Agnete og jeg, med at snakke om hvor ret det bliver at de gode venner hos os, hvem vi vil bede sammen, hvad vi vil traktere dem med, så det både bliver godt og billigt osv. alt muligt hvad der hører til glæderne ved en ung husholdning. Men nu må vi først få operationen vel fra hånden, vi har ikke lyst til andre end Fader og moder om den, men nu har du nok af den hørt om den. Og så må jeg se at få lavet noget godt til vinter, jeg har været færdig nok i sommer, men jeg er ikke tilfreds med mine arbejder, måtte jeg dog bare få noget ud af det til vinter, jeg synes jeg har så god motivation. 2. den December. Nu drøjer tankerne sig mere og mere om at få operationen fra hånden, så vi kan holde en glad julefest, og får vi en glad jul, kan de tre vi skal synges, julem har enkle lyd. Den passer for os også i denne ventetid hvor vi os barmhjertig på Gud Fader, forlader! jo bedre er. Blev hans børn, jo bedre når vi til paradiset og her på jorden, og af Guds nåde bliver vi det nok bedre og bedre når vi vil og længes efter det. Du kan tro Agnete er rund om, jeg så om til hende for at tage mål af hende og vælge ud det bedste betegnende udtryk, så jeg så om, jo min tykkelse er da utvilsomt endnu, men se min Tommelfinger, hvor den er rund, de hjerne må dog ikke tro jeg er en lille kule, skönt det er jeg måske. Flan glæder sig over det færdige færd og, jo må som Nanny fortæller. Nu bræder hun og strækker et blødt, meget blødt halvtårklude til mig af resterne fra et teppe med to honer på, hun gav mig til min fødselsdag, det er et stovkammer teppe, som de vil begriber at, det der er hener på, den ene gælder. For det er nu en gamle stik at bruge symboler på operationen i stovkammer, hvorfor bruger man ikke symboler på en blød slummer, det er måske for svært. Men teppet er højt, vi har begge været om det, der du, vi sætter ikke vort lys under en stjerne. Catharina

vi slet ikke hørt fra; bliver Ussings hele
tid i Alexandria? Og har skrevet to
brevkort dertil. Tak Onkel mange gange for
hans kjære brev, når jeg skriver til ham,
håber jeg det må være i fryd og gammen.
Når ved du hvad Faoster, det er siddet
gjort at sidde her og bestille noget ved siden
af sin hustru som også bestiller noget,
bordet flyder med brevskeber, gamle som
er set igennem til kassering, hos Agniete er
der fuldt af uldgarn, hun breder sig
i sofaen og har et af vore rejsetapper
om benene, det andet hænger ved døren
for at hene, for det blæser en veldig
vestervind så bølgerne sprøjter om
Napoli og røgen på Vesuv kryber
ned langs siden i Læ. Se nu vel,
rigtig vel og held Onkel og Tante Anne og
Tante Gina, Agniete skriver mange gange
Din Joakim Skovgaard.